

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXVII. — Izdan in razposlan dne 15. avgusta 1871.

95.

Postava od 25. julija 1871,

da se vvêde občni zemljeknjižni zakon.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako :

Člen I.

Niže pridejani občni zemljeknjižni zakon pride, ko mine šest mesecev od tistega dneva, katerega se razglasi ta zakon, v krepost vsem javnim knjigam (kakor so deželne in fevdne, zemljiške, mestne, rudarske knjige), katere se držé (pišejo, védejo) o pridobitvi, utesnili in razkrépu stvarnih (realnih) pravic na tistih nepremičnih imovínah (nepremičnínah), ki so v teh knjigah vpisane.

Člen II.

Ako se vsled kacega deželnega zakona zemljiške ali rudarske knjige napravijo nove, tedaj moč občnega zemljeknjižnega zakona vsaki novo napravljeni zemljiški ali rudarski knjigi nastopi tist dan, katerega se začne držati.

Člen III.

Tisto določilo občnega zemljeknjižnega zakona, po katerem se vknjižba more na podlogi zasebnih (privatnih) pisem opraviti samo tedaj, kadar so na njih podpisi sodnje ali beléžniški poverjeni, naj se ne razteza na pisma, narejena pred veljavnostjo tega zemljeknjižnega zakona.

Člen IV.

Tist dan, katerega v moč pride občni zemljeknjižni zakon, izgubé krepost vsi zakoni in ukazi, kar se jih tiče kakih stvari tega zakona, kolikor jih on v red deva.

O rudarskih knjigah je poleg občnega zemljeknjižnega zakona tudi izpolnjevati dotične propise občnega rudarskega zakona.

Člen V.

Ta zakon se izvršiti naroča pravosodnjemu ministru, kateri naj razglasi ukaze, potrebne v izvršilo občnega zemljeknjižnega zakona, in finančnemu ministru.

V Išel-u, dne 25. julija 1871.

Franc Jožef s. r.

Hohenwart s. r.

Holzgethan s. r.

Habietinek s. r.

Občni zemljeknjižni zakon.

Prvo poglavje.

0 zemljiških knjigah sploh.

§. 1. Zemljiška knjiga (gruntne bukve) obseza glavno knjigo in pisemsko zbirko ali pisemsko knjigo.

§. 2. Glavna knjiga sestaje iz zemljeknjižnih vložkov.

Zemljeknjižni vložki so odločeni vpisovanju :

1. knjigovpisnih stvarij ter prememb na njih ;
2. stvarnih pravic, ki se tičejo knjigovpisnih stvarij, in prememb na teh pravicah.

§. 3. Z vsako knjigovpisno stvarjo je delati kakor s celoto.

Njen obsežek je moči premeniti samo sè zemljeknjižnim odpisom in pripisom posameznih nepremičnin ali njih delov.

Kadar so se odpisale vse nepremičnine, vpisane v kak zemljeknjižen vložek (§. 11), ali kadar so prestale (nehale) biti stvar zemljiške knjige, tedaj je vložek izbrisati.

§. 4. Pridobitev, predévek, utesnilo in razkrep zemljeknjižnih pravic (§. 9) se more doseči samo z njihovim vpisom v glavno knjigo.

§. 5. V glavno knjigo je vpisovati bistvena določila zemljeknjižnih pravic. Ako se to ne dá ob kratkem storiti, tedaj se je v glavni knjigi smeti na dotična tenko zaznamenána mesta tistih pisem, katera so vpisu podloga, osloniti s to veljavnostjo, da se zaznamenána mesta potem tako smatrajo, kakor da so vpisana v glavni knjigi.

§. 6. Pri zemljiški knjigi treba pridržati povérjen prepis vsacega pisma, na katerega podlogi se naredí kak zemljeknjižen vpis.

Ti tako vlagani prepisi so pisemska zbirka, a vpisujejo se v posebno knjigo, in ta je pisemska knjiga.

§. 7. Zemljiška knjiga je javna.

Zemljiško knjigo more v pričo zemljeknjižnega uradnika vsak pregledovati in iz nje jemati prepise ali izpiske, katere naj zemljeknjižnik (zemljeknjižni voditelj) daje ob svoji odgovornosti.

Drugo poglavje.

0 zemljeknjižnih vpisih.

Prvi oddelek.

0 vpisih sploh.

1. Razne vrste vpisov.

§. 8. Zemljeknjižni vpisi so ali:

1. vknjižbe (brezuvetni pridobitki ali izbrisi pravic — intabulacije ali raztabulacije), katere brez nobenega opravičevanja, ali
2. probelézbe (uветni pridobitki ali izbrisi pravic — prenotacije), katere samo s tem uvetom, da se potlej opravičijo, dosežajo pridobitev, predévek, utesnilo ali prestanek zemljeknjižnih pravic, ali
3. gole zabelézbe (adnotacije).

2. Stvar, o kateri se vpisuje vknjižba ali probelézba.

§. 9. V zemljiško knjigo se mogó vpisovati samo stvarne pravice in bremena, potem rešilno-kupna in predkupna pravica (§§. 1070 in 1073 obč. drž. (civ.) zak.), ter tudi rabokupna pravica (§. 1095 obč. drž. (civ.) zak.)

Posebna določila, kar se tiče:

a) svojinske (lastninske) pravice;

§. 10. Sosvojina (solastnina) takih nepremičnin, katere spadajo h kaki knjigovpisni stvari, more se, ako posebni propisi ne pritezajo izimka, vpisovati samo po deležih, določenih v razmerji s celoto, na pr. s polovico, s tretjino.

§. 11. Vpisi v pridobitev svojine posameznih sestavnih delov knjigovpisne stvari mogó biti samo po določenih zakona od 6. februarja 1869, Drž. zak. št. 18, o ločitvi sestavnih delov knjigovpisne stvari.

b) služnosti in stvarnih bremen;

§. 12. Ob služnostih in stvarnih bremenih je, kar se najdoločneje more, povedati vsebino (zapopadek) in obsežek tiste pravice, katero je vpisati; novčne (denarne) vrednosti nij treba dostavljati.

Ako je služnosti utesniti v določne prostorove meje, naj se meje tenko zaznamenájo.

c) zastavne pravice;

§. 13. Zastavno pravico je móči vpisati ali na vso knjigovpisno stvar, ali, če je o njej svojina vpisana več osebam, tedaj na delež vsacega sovlastnika, a nikakor ne na posamezne sestavne dele knjigovpisne stvari ali na posamezen del kacega deleža, kateremu sovlastniku pripisanega v zemljiški knjigi.

Predévek zastavne terjatve in pridobitev podzastavne pravice se dopušča o vsej terjatvi in tudi o njenem posameznem delu, določenem po razmerji ali sè številko.

§. 14. Zastavno pravico je mōči samo vpisati o novčni vsoti, določeni sē številko. Ob kaki obrestni terjatvi je treba tudi vpisati, koliko bode obresti.

Kadar je terjatve, katere utegnejo izvirati iz danega dovéerja (kredita), iz prevzetega posloводства ali iz dobrostojnosti (garancije) ali iz odméne (odškodbe), zaščititi sē zastavno pravico, tedaj je v pismu, na katerega podlogi se to dela, imenovati najvišjo vsoto, do katere seza dovéerje ali dobrostojnost.

Če nij te vsote v pismu, naj se izreče v prošnji.

Ako se ob tem poslednjem slučaju čuti kdo, proti komur je vpis izprošen, okrivíčenega zato, ker bi se za vpis bila imenovala prevelika vsota, more v pritožnem roku, kateri mu pristoji, zahtevati, da se vsota zmanjša, o čemer je sodišču, katero je vpis dovolilo, doprašati stranke, ter potem razsoditi in vsoto ustanoviti po pravičnem blagorazumji.

§. 15. Zastavna pravica o isti terjatvi se nerazdeljena more vpisati na dve ali na več vknjigovpisnih stvaríj ali zastavnih terjatev. (Vkupna zastava.)

Upnik ima ob tacih slučajih pravico zahtevati, da se plača vsa terjatev iz vsake posamezne zastavljenine.

§. 16. Zastavna pravica, dobljena kakej terjatvi, razteza se, ako nij posebnih določil, tudi na pravdue in zvršilne troške.

§. 17. Triletni dolgovi na obrestih, katere pristoje po kaki pogodbi ali po zakonu, imajo tako prednost, kakoršno glávница (kapital.)

§. 18. Tri leta na dolgu ostalim terjatvam letnih prihodkov, vzdržévalnih novcev in drugih plačil, katera se ponavljajo, pristoji taka prednost, kakoršna sami prejémski pravici.

d) rabokupnih pravic.

§. 19. Ob vknjižbi ali probelézbi rabokupnih pravic nij treba imenovati novčne vsote, da so zaščiti odména za kako kvaro, ako bi utegnila biti (§. 1121 obč. drž. (civ.) zak.)

3. Stvar, o kateri se vpisuje zabelézba.

§. 20. Zemljeknjižne zabeležbe mogó biti:

- a) da se z njimi poočitijo osebne razmere, zlasti utesnila imovínske uprave, s tem pravnim nasledkom, da, kdor koli si v dotičnem zemljeknjižnem vložku dobode vpis, ne more se izgovarjati, da mu te razmere niso bile znane; na pr. zabelézba o nedoletnosti, o skrbstvu (kuratorstvu), o podaljšku očetovske ali varstvene (tutorske) oblasti, o izrecílu doletnosti, o razglasu konkurza, ali
- b) da se ustanové določni, po civilnega pravdunega redú ali tega zakona propisih sē zemljeknjižnimi zabelézbami zvezani pravni nasledki, na pr. zabelézba o vrstnem rédu, o odkosávanji zemljišč, o vkupnih zastavah, o odpovedi zastavne terjatve, o začeti pravdi, o sekvestraciji, o zvršilni (eksekutivni) dražbi.

4. Zemljeknjižni prednik.

§. 21. Vpise je dovoliti samo proti ónemu, kateri ob času prošnje za lastníka tiste nepremičnine ali pravice, ki se o njej vpisuje, v zemljiški knjigi ali stoji zaznamenán ali se ob enem za tacega lastníka vknjižuje ali probeležuje. (§. 432 obč. drž. (civ.) zak.)

§. 22. Če se je kaka nepremičnina ali zemljeknjižna pravica na več oseb zaporedoma predela brezknjižno (zunaj zemljiške knjige), more zadnji presnévník, izkazavši svoje prednike, zahtevati, da se knjižni predévek stori na ravnost na njegovo osebo. Ako se je razdóžila zastavna terjatev, katera je brezknjižno prešla na koga drugéga, more dolžnik zahtevati, da se terjatev izbriše, če tudi brezknjižni predévek nij poprej bil vpisan.

§. 23. Kadar se oddá h kaki ostalíni spadajoča nepremična imovina ali zemljeknjižna pravica, dovoliti je pridobitelju, da se njegova pravica vpiše naravnost po zapustniku.

§. 24. Ali si upniki kacega dédnika morejo dobiti zaščito (varnost) o njemu pripadlih nepremičninah ali zapustnikovih terjatvah, določa §. 822 obč. drž. (civ.) zak.

§. 25. Ali je móči zemljeknjižne pravice dobiti še po razglašenem konkurzu, določa konkurzni red.

5. P i s m a .

§. 26. Vknjižbe in probelézbe se mogó dovoliti samo na podlogi takih pisem, katera so zdelana v obliki, kakoršno propis zahteva njih veljavnosti.

Ta pisma treba da imajo veljavno pravno podstavo, kadar se stvar suče o pridobitvi ali izpremembi stvarne pravice.

§. 27. Pisma, na katerih podlogi se vknjižuje, treba da so brez takih vidnih nedostatkov (pomanjkljivosti), kateri bi njih verjetnost slabili, in če imajo po več pól, naj bodo tako sešita, da nij móči vanjo podtekniti nobene póle.

Tudi osebe, katere so pravnega posla udeležene, naj bodo v njih tako zaznamenáne, da se ne dadé zameníti z drugimi ljudmi, potem tudi kraj, dan, mesec in leto, kjer in kadar se je pismo zdelalo.

6. Moč vpisa.

§. 28. Ali se mogó ali ne izpodbijati pravice, katere si pridobodo kaki drugi ljudjé, verujóči javnim knjigam, določajo §§. 63 i.t.d.

7. Vrstni red.

§. 29. Vrstni red vpisa teče po vložnem številu, katero na vlogo zapiše zemljeknjižno oblastvo. (§§. 438, 440 obč. drž. (civ.) zak.)

V ravnem vrstnem redu so si tisti vpisi, ki so se naredili vsled takih vlog, katere so bile ob enem podane. (§. 103.)

§. 30. Zastavni upnik je upravičen, predstvo pred svojo zastavno terjatvo pritegniti taki zastavni terjatvi, katera se je ob enem ali pozneje vpisala. To se ne dotiče pravic in predstva ostalih upnikov.

Drugi oddelek.

0 vknjižbi.

§. 31. Vknjižiti (§. 8, št. 1) se more samo na podlogi javnih ali takih zasebnih (privatnih) pisem, na katerih so podpisi sodnje ali beležniški poverjeni.

Na podlogi pisem kacega pooblaščenca je vrhu tega móči vknjižbo proti pooblastitelju dovoliti samo tedaj, kadar pooblastílo, katero je dal pooblastitelj, ali slóve o določnem poslu ali nij bilo izdelano poprej nego v letu dnij pred prošnjo o vknjižbi.

§. 32. Zasebna pisma, na katerih podlogi se vknjižuje, treba da imajo, kar ukazujeta §§. 26, 27, in vrhu tega tudi:

- a) da na tanko zaznamenájo nepremičnino ali pravico, o kateri se vknjižba napravlja;
- b) da v njih tist, čegar pravica se utesnjuje, obremenjava, razkrépa ali predeva na koga družega, izrekoma govori, da vknjižbo privoljuje.

To izrecílo se more tudi povedati v posebnem pismu ali v zemljeknjižni prošnji. A treba je ob takih slučajih, da pismo ali prošnja, kjer je to izrecílo, ima vse potrebnosti, katere se zahtevajo za vknjižbo.

V tujih državah izdelana pisma treba da povéri avstr. poslaníštvo ali konzulsko oblastvo, ako nij o tej ali ónej državi kakih zakonitih izímkov.

§. 33. Javna pisma, na katerih podlogi se more vknjiževati, so:

- a) o pravnih poslih pri javnem oblastvu ali pri beležniku v mejah njihovih uradnih oblasti izdelana pisma, če imajo na sebi, kar ukazuje §. 32;
- b) zvršílne nagodbe (poravnáve), katere izdelajo sodišča ali druga upravičena oblastva ali osebe;
- c) plačilni nalógi o zakonitih pristojbinah in priplačilih ter tudi izkazi o dolžnih davkih in javnih davščinah, kolikor so po zdanjih zakonih zvršílni;
- d) druga pisma, katera imajo svojstvo tacega javnooblastvenega izreka, ki je sodnje zvršílno. Sem spadajo posebno pravokrepne razsodbe, sodnje odobrene ali ustanovljene razdelitve kupščine na dražbi zvršílno prodanih nepremičnín ali pravic; sodnja prirečna pisma o blagu na dražbi prodanem, prirečna (prisodna) in potrdna pisma razpravnih oblastev (§§. 177 in 178 patenta od 9. avgusta 1854, št. 208 Drž. zak.)

§. 34. Če je izrekoma vpisana samo do smrti kacega človeka taka pravica, ki ne obseza ponavljánih dolžnosti, tedaj se vknjižba njenega izbrisa more dovoliti tudi samo na podlogi smrtuega lista ali smrtnega izrecíla.

A o takih pravicah, ki obsezajo ponavljáne dolžnosti, móči je vknjižbo izbrisa na tega pisma podlogi dovoliti samo stóprav (še le) tedaj, ko mine tri leta po smrtnem dnevi, ako si dédnik nij izprosil zabeležbe o tem, da je pognana tožba na plačilo dolžnih zastankov.

Tretji oddelek.

0 probelézbi (prenotaciji).

a) Kdaj se sme dovoliti.

§. 35. Če doneseno pismo nema vseh v §§. 31—34 ustanovljenih posebnih potrebnosti za vknjižbo, a splošne potrebnosti (§§. 26, 27) za zemljeknjižni vpis ima, tedaj se na njegovi podlogi more dovoliti probelézba (§. 8, št. 2.)

§. 36. Probelézba v pridobitev zastavne pravice se dopušča samo tedaj, kadar je terjatev in tudi pravna podstava zastavni pravici s pismi dovolj potrjena.

§. 37. Probelézba rešilno-kupne, predkupne in rabokupne pravice se dopušča samo tedaj, kadar sta s pismi dovolj potrjeni stojnost pravice in tudi dovolitev vpisa.

§. 38. Probelézba se napravlja:

- a) na podlogi takih sodnjih prvostopinskih ali višestopinskih razsodbe, s katerimi se stvarna pravica sicer brezuvetno prisoja ali odsoja, a katere niso še dobile pravokrepnosti;
- b) na podlogi sodnjih naredeb, s katerimi se probelézba dovoljuje v zaščitno zvršilo;
- c) na podlogi uprosbe javnih oblastev ob takih slučajih, ob katerih imajo po svojem področji pravico, uradoma narejati zastavno zaščito terjatvam državne blagajnice ali terjatvam tistih zalog ali zavodov, ki so pod državno, deželno ali občinsko upravo, ter tudi zahtevanim odmenam (odškodovanjem) iz uprave takih imovín, katere so pod sodnjo skrbjo.

§. 39. Ako se v sodnjo hrambo položi vsota zastavnega dolga, katerega upniku brani plačati kak izmej uzrokov, imenovanih v §. 1425 obč. drž. (civ.) zak., ali o katerem treba da upnik plačniku po §. 1422 obč. drž. (civ.) zak. stóprv svoje pravice odstopi, tedaj je donesti uradno pismo o sodnji shranitvi, in potem se napravi probelézba zaradi izbrisa ali zaradi predevka dolžne terjatve na plačnika.

b) Nje opravičba.

§. 40. Z vsako probelézbo se stvarna pravica pridobiva, predeva, utesnjuje ali razkrépa samo s tem uvetom (pogojem), da bode opravičena, ter edino v tacem obsežaji, v kakoršnem se opraviči.

§. 41. Probelézba se opraviča:

- a) na podlogi za vknjižbo pripravnega izrečila od tistega, proti komur je probelézba dobljena;
- b) ob slučajih §. 38 z izkazom o nastopu zvršnosti probeleženega razsodila kacega sodišča ali s pravokrepnim razsodilom nadstojnega oblastva, kateremu pristoji razsojati o stojnosti zaščitene terjatve;
- c) vsled razsodila, katero je v pravdi nadstojno sodnje oblastvo izreklo zoper tistega, proti komur je probelézba dobljena.

§. 42. Kadar je probelézbo treba s pravdo opravičevati, tedaj naj prosnik probelézbe pri nadstojnem sodišči tožbo požene v 14 dneh od dneva, katerega je vročen odlok o probeležbi.

V pravdi za opravičbo treba da tožnik dokaže pravno podstavo v pridobitev iskane zemljeknjižne pravice, da torej, kar se tiče probeležene zastavne pravice, ne dokaže samo, da je terjatev resnična, nego tudi pravno podstavo v pridobitev zastavne pravice ter njen obsežaj. Tožencu je svobodno, vse svoje vgovore zoper stojnost zemljeknjižne pravice vložiti tudi tedaj, ako on na odlok, s katerim se je probeležba dovolila, pritožbe ne bi bil podal ali jo podal brez uspeha.

§. 43. Rok, v katerem je tožbo za opravičbo pognati, bodi povedan v odloku o probeležbi. Z važnih uzrokov je móči ta rok podaljšati.

Prošnjo o roku je vpomagati k zemljeknjižnemu sodišču ter z njo delati po redu civilne pravde.

§. 44. Če je tožba o stojnosti probeležene pravice že začeta, ko se vpolaga prošnja o probelézbi, tedaj posebne tožbe za opravičbo nij treba, dokler se po določilih redú civilne pravde zahtevek sme tudi še raztegniti na opravičbo probelézbe.

§. 45. Ako se probelézba ne opraviči, more tist, proti komur se je dovolila, prositi, da se izbriše.

Kadar vidi zemljeknjižno sodišče, da se je tožba za opravičbo pognala ob pravem času ali da opravičbi rok še nij dotekel tist dan, katerega se vpolaga izbrisna prošnja, naj odvrne izbrisno prošnjo. Če tega ne vidi, naj v kratki dobi postavi ročišče (toženj dan), na katerem naj prosnik probeležbe dokaže, da opravičbi rok še nij bil dotekel ali da se je bila tožba pognala ob pravem času; ako tega ne dokaže, naj se izbris probeležbe dovoli.

Smatrati je, da se je tožba za opravičbo pognala ob pravem času, ako se požene, če tudi je njej odločeni rok že minol, vendar še predno se vpoloží izbrisna prošnja ali vendar istega dne z njo vred.

§. 46. Ako se probelézba pripozna za opravičeno, tedaj je storjeno opravičbo na udeleženčevo prošnjo v zemljiško knjigo vpisati po meri pravokrepnega razsodila.

A če se probelézba ne pripozná za opravičeno, tedaj jo je vsled udeleženčeve prošnje izbrisati na podlogi pravokrepnega razsodila.

§. 47. Če se je probelézba izbrisala zato, ker se je tožniku probeležena pravica dokončno odsodila, ali ker se je izreklo, da probeležba nij opravičena, ali ker se je nje brezuvetno odrekel tist, kateri jo je bil pridobil, uradoma je ali odvrniti vsako poznejšo, na podlogi istega pisma novič prošeno probeležbo iste pravice, ali če se to nij storilo ter se je novič napravila probeležba, takój je to probeležbo zopet izbrisati, kadar nasprotnik že poprejšnji izbris naznani.

§. 48. A kadar se probelézba izbriše samo zato, ker se tožba za opravičbo nij podala ob pravem času, tedaj se more sicer prositi nove probeležbe, katera vendar pride v svojo pravno moč stóprv od časa, katerega se vpoloží nova prošnja.

Tudi je lastniku nepremičnine ali zemljeknjižne pravice svobodno, poprijeti se pozvalne pravde, in ob ugodnem razsodilu sè zabeležbo tega razsodila v zemljiško knjigo ugniti se novi dovolitvi probeležbe.

§. 49. Ako se je probeležba svojinske pravice dobila proti njemu, kateri je vknjižen za lastnika kake nepremičnine, móči je sicer še dalje proti vknjiženemu ter tudi proti probeleženemu lastniku dovoljevati vpise; a njih pravno stojnost visi od tega, ali se probeležba svojinske pravice opraviči ali ne.

Kadar se probelézba opraviči, uradoma je ob vpisu opravičbe ob enem izbrisati vse óne vpise, kateri so bili proti vknjiženemu lastniku dovoljeni potem, ko je že bila vpoložena tista prošnja, vsled katere se je naredila probeležba svojinske pravice.

A kadar se probelézba svojinske pravice izbriše, uradoma je ob enem izbrisati vse vpise, kar jih je bilo z ozirom na to probeležbo.

Ta določila veljajo tudi tedaj, kadar se je proti imetelju zastavopravno zaščitene terjatve dobila probeležba o te pravice predévu na kako drugo osebo.

§. 50. Če je izbris kake pravice bil samo probeležen, móči je, kar se nje tiče, dalje sicer dovoljevati vpise, na pr. o podzastavnih pravicah ali odstopih (cesijah); a pravna stojnost visi od tega, ali se probeležba izbrisa opraviči ali ne.

Kadar se probeležba opraviči, uradoma je ob vpisu opravičbe izbrisati ob enem vse óne vpise, kateri so v tem času bili privoljeni o tej pravici, ki se je zdaj izbrisala.

§. 51. Ako na kaki zastavni terjatvi tedaj, kadar se njenega izbrisa prosi, še ležé podzastavne pravice, smeti je izbris terjatve dovoliti samo s tem dostavkom, da njegova pravna moč, kar se tiče podzastavnih pravic, stóprv tedaj nastopi, kadar se bodo te pravice izbrisale.

Vpisov na to zastavno terjatev nij smeti dalje dovoljevati, če se je izbris vknjižil; a če se je izbris edino probeležil, móči jih je narejati samo s pravno močjo §. 50^{ga}.

Četrty oddelek.

O zabeléžbi (adnotaciji).

I. Zabeléžba osebnih razmer.

§. 52. Zabeléžba o razmerah, oménjenih v §. 20 a), ter tudi te zabeléžbe izbris se zgodí vsled prošnje udeležencev, njihovih zakonitih zastopnikov ali takih sodišč, katerim to pristoji, na podlogi dokazonosnih pisem.

2. Zabeléžba vrstnega redú.

§. 53. Vlastník je upravičen, zemljeknjižno zabeléžbo zahtevati, da hoče svojo nepremičnino otujíti ali nánjo vzeti zajem, katerega vsoto je zaznamenáti, in to zategadelj, da se zemljeknjižni vrstni red od časa te prošnje dobode pravicam, ki se vsled teh opravil vpišejo.

Z enakim pravnim nasledkom more zastavni upnik zahtevati zabeléžbo namerjávaneга odstopa svoje terjatve ali njenega izbrisa.

A zabeléžbe takih prošenj je móči samo tedaj dovoljevati, ako bi se po stanji zemljiške knjige smela pravica, o katere vpisu se stvar suče, vknjižiti, oziroma vpisana pravica izbrisati, ter ako bi podpis na prošnjah bil sodnje ali beléžniški povérjen.

§. 54. Smeti je dati samo en odpravek tistega odloka, s katerim se dovoljuje prošnja; zapisati je nanj potrdilo zvršene zabeléžbe.

§. 55. Zabeléžba vrstnega redú izgubi moč, kadar mine šestdeseti dnij potem, ko je bila dovoljena. To je v odlok zapisati in pristaviti koledarski dan, katerega bode konec roka.

§. 56. Prošnja o kake pravice vpisu ali o izbrisu, kateremu je bil vrstni red zabeležen, treba vpолоžiti s pridanim odpravkom tistega odloka, ki zabeléžbo dovoljuje, in to v roku ustanovljenem v §. 55. Ako se vsled te prošnje dovoli vknjižba ali probeléžba, tedaj vpisu pristoji zabeléženi vrstni red. Zvršeni vpis je zabeležiti na odpravku prej oménjenem.

Vpis v zabeleženem vrstnem redu se more dovoliti celó tedaj, kadar bi nepremičnina ali zastavna terjatev na koga družega predéta ali obremenjena bila stóprv po prošnji o zabeležbi vrstnega redú.

Ako vlastníka nepremičnine ali zastavnega upnika zadene konkurz, predno se vpолоží vpisna prošnja, móči je vpis dovoliti samo tedaj, če je pismo o tem poslu bilo izdano že

pred tistim dnevom, katerega se konkurz razglasi, in če je dan njegove izdatbe dokazan sè sodnjim ali beléžniškim poverilom. Kadar pismo nema vsega tega na sebi, naj se po konkurznega redú propisih določi, ali je vpis dovoliti ali ne.

§. 57. Ako se v zabeléženem vrstnem redu dovoli, vknjižiti otujbo nepremičnine ali odstop ali izbris kake terjatve, tedaj je vsled prošnje tiste stranke, za katero se vknjižuje, ob enem ukazati izbris ónih vpisov, ki so morebiti o tej nepremičnini ali terjatvi bili dovoljeni potem, ko se je vpoložila prošnja o zabeležbi.

§. 58. Če se vpisna prošnja ne vpoloži pred koncem ustanovljenega roka, ali če vsota, za katero je napravljena zabeležba vrstnega redú, do konca tega roka ne poíde, tedaj je zabeležba brez močí, in uradoma naj se izbríše.

Móči je, predno zakoníti rok mine, izbris zabeležbe dovoliti samo tedaj, kadar se vpoloži odpravek odloka o dovoljeni zabeležbi. Izbris je na tem odpravku zabeležiti.

3. Zabeležba odpovedi in zastavne tožbe.

§. 59. Zabeležbo sodnje ali beléžniški dosvedočene odpovedi zastavne terjatve ter tudi zabeležbo zastavne tožbe naj zemljeknjižno sodišče dovoli vsled upnikove prošnje, ako je za lastnika zastavljene nepremičnine vpisan tist, na katerega méri odpoved ali tožba, ter če je dokazano, da zastavna tožba teče.

Zabeležbo zastavne tožbe more tudi pravdno sodišče takój dovoliti.

§. 60. Taka zabeležba ima ta nasledek, da odpoved ali tožba svojo moč obrača tudi proti vsacemu poznejšemu lastniku zastave, ter posebno da se more zastavljena nepremičnina na ravnost proti vsacemu njenemu lastniku v zvršbo vzeti na podlogi pravokrepnega razsodíla, izrečenega o zabeležení tožbi, ali na podlogi zvršilne nagodbe.

4. Izbrisne tožbe in prepirne zabeležbe.

§. 61. Če kateri, ki se vidi, da je s kako vknjižbo na svoji zemljeknjižni pravici okvarjen, vknjižbo s pravdo pobija, rekoč, da je neveljavna, ter zahteva zemljeknjižno stanje, kakoršno je bilo poprej, more tacega prepira zabeležbo v zemljiško knjigo ali ob enem s tožbo vred ali pozneje zahtevati. Prepirna zabeležba se more prositi od pravdnega ter tudi od zemljeknjižnega sodišča.

Ta prepirna zabeležba ima nasledek, da razsodba o tej tožbi svojo polno moč obrača tudi zoper tiste osebe, katere so zemljeknjižne pravice dobile stóprv potcm, ko je bila prošnja o prepirni zabeležbi že prišla zemljeknjižnemu sodišču v roke.

§. 62. Ako je izbrisno tožbo pognati zoper tiste osebe, katere so si pravice pridobile ali se osvobodile kacega bremena na ravnost z vknjižbo, ki jo tožba zahteva izbrisati, ali ako se tožba opira na take razmere, ki so na ravnost mej tožnikom in tožencem, tedaj se doba tožne pravice sodi po veljavnih določbah civilnega prava o zastarélости.

§. 63. A kdor vknjižbo, katere dovolitev mu je bila priznanjena po propisih, hoče tudi zoper kake druge ljudi za neveljavno pobijati, naj v roku, kolikor bi mu ga prístojalo v pritožbo proti dovolitvi te vknjižbe, od zemljeknjižnega sodišča prosi zabeležbe, da je ta vknjižba prepirna, ter naj ali ob enem ali najpozneje v šestdeseti dnevih potem, ko mine pri-

tožni rok, res tožbo o izbrisu vpoloži zoper vse osebe, katere so si z izpodbijano vknjižbo pridobile zemljeknjižno pravico ali si naujo izprosile poznejših vknjižeb ali probeležeb.

Kadar ti rokovi minejo, tedaj je razsodbo, da se prepirna vknjižba izbriše zoper kake druge ljudi, kateri so si že pred prepirno zabeležbo nanjo pridobili poznejše zemljeknjižne pravice, mōči samo tedaj izreči, ako niso bili blage vere, da je veljavna.

§. 64. Ako bi s kakoršnega koli uzroka tožniku ne bilo došlo s propisi ukazano priznanilo o dovolitvi kake vknjižbe, o kateri on trdi, da je neveljavna, tedaj tožna pravica o njenem izbrisu zoper kake druge ljudi, ki so si nanjo blagovérno pridobili poznejše zemljeknjižne pravice, mine stōprv v treh letih od tistega časa, ko se je izpodbijana vknjižba prosila od zemljeknjižnega sodišča.

§. 65. Kadar tožnik sam odstopi od tožbe ali kadar ga pravokrepno razsodilo odvrne, ali kadar ob slučaji §. 63 tožbe nij podal v zapovedanem roku, tedaj je vsled prošnje od óne stranke ukazati, da se prepirna zabeležba izbriše.

A če pravokrepna razsodba ali kaka nagodba izpodbijano vknjižbo ovrže vso ali nekoliko, tedaj je vsled tožnikove prošnje izbris prepirne vknjižbe dovoliti tako in v tacem razsežaji, kakor je rečeno v razsodbi ali v nagodbi, ter ob enem je ukazati, da se izbriše prepirna zabeležba in vse tiste vknjižbe in probeležbe, katere z ozirom na pravico, ki jo je izbrisati, bile so prošene stōprv po tistem času, ko je prošnja o prepirni zabeležbi prišla zemljeknjižnemu sodišču v roke.

§. 66. Kdor trdi, da se je kaka vknjižba izprosila vsled dejanja, prepovedanega po kazenskih zakonih, ta more, da zoper poznejše vpise dobode pravno moč, zaznamenáno v §. 61, od zemljeknjižnega sodišča prositi zabeležbe, da je vknjižba prepirna, a prošnji naj priloži nadstojnega sodišča potrdilo, da se je bilo temu sodišču kaznilno dejanje ovádilo.

A kadar bi se hotela s prepirno zabeležbo ustanoviti moč, da se prisvájena pravica k izrecilu neveljavnosti o kateri vknjižbi tudi zagotovi zoper kake druge ljudi, ki so si že pred prepirno zabeležbo ná-njo zemljeknjižnih pravic blagovérno pridobili, tedaj naj se prošnja o prepirni zabeležbi zemljeknjižnemu sodišču podá v tistem roku, kateri bi stranki pristojal v pritožbo proti privolitvi vknjižbe.

§. 67. Če kazensko sodišče izreče, da je izbrisati vknjižbo sè zemljeknjižnimi pravicami vred, katere so bile morebiti dobljene pred zabeležbo, oménjeno v §. 66, naj zemljeknjižno sodišče, ako okvarjena stranka o tem donese razsodbo s potrditvijo njene pravokrepnosti, ta izbris dá zvršiti po določilih §. 65. A če kazensko sodišče sicer izreče, da je toženec kriv, a ne, da bi se zvršil tak izbris, in okvarjeno stranko zaradi zahtevanega izbrisa vknjižbe napóti na civilno pravdo, tedaj ima stranka potem, ko se ta razsodba upravokrépi, šestdeset dnij roka, da toži, naj se izbriše vknjižba in zgoraj imenovane zemljeknjižne pravice. Ako ta rok mine zastonj, ali ako ne izreče kazensko sodišče, da je toženec kriv, tedaj je izbris prepirne zabeležbe dovoliti vsled prošnje tistega, komur je kaj do tega, da vknjižba ostane.

§. 68. Če se izbris prepirne zabeležbe zahteva zato, ker se tožba zaradi izbrisa nij pognala v rokovi, ustanovljenih v §§. 63, 67, naj zemljeknjižno sodišče, ako mu nij znano, da je stvar naopako (na robe), v kratki dobi postavi ročišče, ob katerem naj tist, komur je bila prepirna zabeležba dovoljena, dokaže, da se je bila tožba pognala ob pravem času; a če tega ne more, dovoliti je, da se zabeležba izbriše.

§. 69. Kadar zemljeknjižni lastnik ali upnik, na čegar nepremičnino ali terjatev je vknjižena kaka pravica, zaradi njene ostarélosti toži, da bi se izbrisala vsa ali samo nekoliko, tedaj je móči prepirno zabeležbo dovoliti.

§. 70. Dovoliti se prepirna zabeležba more tudi tistemu, kdor si prisodbo stvarne pravice zahteva zato, ker bi si jo bil je priposédoval (§. 1498 obč. drž. (civ.) zak.)

§. 71. A prepirna zabeležba izbrisne tožbe zaradi zastarélosti (§. 69) ali tožbe o prisodbi stvarne pravice vsled priposédovanja (§. 70) nema móči zoper kake druge ljudi, kateri, zemljiški knjigi verujóč, pridobili so si zemljiške vknjižbe ali probeležbe pred tisto dobo, ko je prošnja o prepirni zabeležbi prišla zemljeknjižnemu sodišču v roke. Prisojena priposédovana pravica ima vrstni red pred vsemi vpisi, kar jih je bilo stóprv po prepirni zabeležbi, in izbrisati je vse stóprv po prepirni zabeležbi vpisane pravice, katere so si z njo v križ.

Sicer je delati po §. 65^{ga} določilih.

5. Zabeležba zvršilne dražbe.

§. 72. Tisto sodišče, pri katerem se je dognala zvršilna dražba kake nepremičnine ali kake zastavne terjatve, naj uradoma ukaže, da se ta zvršitev zabeleži v zemljiško knjigo.

Ta zabeležba ima nasledek, da poznejši vpisi proti dozdanjemu lastníku dajó pravico samo ob tistem slučaju, ako bi se dražba izrekla za neveljavno.

Če izpodbijanja te dražbe ali nij bilo ali če se je dokončno odvrnilo, tedaj se vsled prošnje udeležencev izbríšejo vsi vpisi, kar jih je stóprv po zabeležbi zvršilne dražbe dovoljenih bilo proti dozdanjemu lastníku, ter tudi vpisi, kar bi jih morebiti poznejših bilo z ozirom ná-nje.

§. 73. Kdaj je treba, da zemljeknjižno ali pravdno sodišče ob drugih slučajih ukaže zabeležbo, določa nekoliko ta zakon, nekoliko zakon od 6. februarja 1869, Drž. zak. št. 18, a nekoliko red civilne pravde in konkurzni red.

Peti oddelek.

O oddružitvi sestavnih delov kake knjigovpisne stvari.

§. 74. Odpis sestavnega dela kake knjigovpisne stvari ter njegov pripis k drugi knjigovpisni stvari ali začetek novega mu vložka je dovoliti samo tedaj, ako je tist del, ki ga je ločiti, na tanko zaznamenán, če je treba tudi s črteži ali mapami, katerih posnetek naj se hrani v pisemski zbirki, in ako pisma, zahtevke z uzroki podstavljajoča, ugájajo potrebностям, propisanim o vknjižbi svojínske pravice.

Ob oddruževánji samem se je držati §§. 13—15 v zakonu od 6. februarja 1869, Drž. zak. št. 18.

Tretje poglavje.

0 postopani v zemljknižnih stvaréh.

Prvi oddelek.

Splošna določila.

1. Nadstojnost.

§. 75. Dovolitve kacega vpisa je razen slučajev, določenih v tem zakonu ter tudi v zakonih o sodnjem postopanju, prositi od tistega zemljknižnega sodišča, ki je pri njem vložek, v kateri treba da vpis pride.

2. Načelo postopanja.

§. 76. Zemljknižno sodišče, razen slučajev, določenih v tem zakonu, vpisov ne ukazuje uradoma, nego samo tedaj, kadar prosijo stranke ali oblastva.

3. Pravica do prošnje.

§. 77. Če se kdo s prošnjo oglasi v imeni koga drugega, treba dokazati, da ima pravico, vpolagati zemljknižne prošnje.

Splošno pooblastilo je dovolj v prošnjo zaradi vpisa v imeni tistega, komur je vpis na korist.

Zakoniti ali sodnje postavljeni zastopniki ne potrebujejo posebne pooblastitve, da vpis pravic dobodo osebam, katere zastopajo, ali izbris bremen z imovine, ki jim je v gospodarstvo izročena.

§. 78. Ako tist, na katerega je zunaj zemljiške knjige prišla kaká nepremičnina ali zemljknižna pravica, na to nepremičnino ali pravico družemu pritegne tako pravico, ki spada v javne knjige, more ta zahtevati, da se vpišejo pravice njegovega prédnjaka.

§. 79. Tudi porok more v upnikovem imeni zahtevati vpis, ako se upnik ne poprime sebi odstopljene pravice v doseg zastavne pravice na nepremičnino ali na zemljknižno pravico svojega dolžnika.

§. 80. Vpisa vkupnih pravic, katere se ne dadé razdeliti v razmerji k celoti, more vsak deležnik prositi sebi in v imeni ostalih deležnikov.

4. Rokóvi.

§. 81. Rokóvi, ki niso na kak koledarsk dan ustanovljeni, pričenjajo se tist dan, kateri je po vročitvi.

Ko se štejó, nij jim odjemati počitnih dnij, nedelj ali praznikov, niti ne tistih dnij, v katerih je na pošti bilo pismo, ki ga je vpoložiti k zemljknižnemu sodišču.

Podaljšati se ti rokovi ne dadé, razen roka v opravičbo kake probelézbe (§. 43) in roka v donos izvirnega pisma (§. 88) ali preloga (§. 89.)

§. 82. Ne dovoljuje se, stvari na poprejšnje stanje postavljati zaradi zamujenih rokov, določenih v tem zakonu.

Drugi oddelek.

O p r o š n j a h.

1. Oblika prošnje.

§. 83. Zbornim sodiščem treba da se zemljeknjižne prošnje pismeno vpolagajo; samčnim sodiščem jih je móči tudi ustno zglaševati.

Kadar se prošnja ustno zglesi, naj se o njej zapisnik sestavi po propisih, danih o vsebini pismenih prošenj, ter prosnika je napraviti, da postavi določen zahtevek.

2. Potrebnosti.

§. 84. V vsaki zemljeknjižni prošnji je imenovati zemljeknjižno sodišče, h kateremu jo je vpoložiti, dalje je povedati ime in priimek, stan in prebivališče prosnikovo ter tistih ljudij, katerim treba da se rešitev priznani, in če so to vkupne osebe (skupščine i.t.d.), tudi imena, katera jim pristoje, in njihove zastopnike.

§. 85. Zemljeknjižni vložki, v katere pride kak vpis, naj se imenujejo s tistim označilom, s katerim so v zemljiški knjigi.

V zahtevku je na tanko povedati, kaj naj se vpiše v zemljiško knjigo.

Zahtevek o vknjižbi molcé obseza tudi zahtevke o probeležbi, če prosnik izrekoma ne pové, da ne želí probelézbe. Ako si more ali hoče prosnik pridobiti stvarno pravico samo na užítke kake nepremičnine, naj to izrekoma pové.

3. Združba zahtevkov.

§. 86. Več vpisov, katere z uzroki podstavlja isto pismo, ter tudi ene pravice vpis v več zemljeknjižnih vložkov ali več pravic vpis v en zemljeknjižni vložek se utegne zahtevati samo z eno prošnjo.

4. Priloge:

a) Izvirna pisma.

§. 87. Izvirna je prilagati tista pisma, na katerih podlogi se vpis napravlja.

Kadar izvirno pismo pri zemljeknjižnem sodišče ali mej uradnimi spisi leží ali se pri njem hrani, ali kadar hodi s kako vpoloženo a še nerešeno prošnjo, tedaj je dovolj donesti njegov prepis ter povedati, kje je izvirno pismo.

§. 88. Če izvirnega pisma nij móči takój donesti, ker je pri kacem družem oblastvu, povedati je to v prošnji ter pridéti jej povérjen prepis.

Ko bi se prošnja dovoliti ne mogla niti tedaj, kadar bi imela izvirno pismo pri sebi, naj se takój odvrne.

A kadar bi se prošnji sè zgornjim uvetom moglo ugoditi, tedaj jo je v obrambo vrstnega redú dotične pravice v zemljiško knjigo takój zabeležiti z dostavkom: „dokler doíde izvirno pismo.“

Prosníku naj se ob enem primeren rok ustanóví v donos izvirnega pisma, ako ga nij že uradoma poslati dolžno kako zemljeknjižno sodišče, pri katerem je zdaj; ko zemljeknjižno sodišče izvirno pismo potem pošlje ali ko se v postavljenem roku vpolóží, tedaj je prošnjo rešiti o sami stvari.

Če se izvirno pismo v postavljenem ali zdaljšanem roku ne vpolóží, mahoma je prošnjo odvrniti in zabeležbo uradoma izbrisati.

b) Prelogi.

§. 89. Kadar pisma niso zdelana v tacem jezici, v kakoršnem se morejo vloge podajati zemljeknjižnemu sodišču, treba je določiti prelog, polne vere vred.

Če preloga nij ter se ne more iz prošnje videti, da jo je vsakakor odvrniti, tedaj je na obrambo vrstnemu rédu dotične pravice prošnjo zabeležiti v zemljiško knjigo z dostavkom: „dokler doíde prelog.“ Ob enem je prosníku postaviti primeren rok, da v njem prelog dodá. Kadar se prelog v postavljenem ali zdaljšanem roku vpolóží, potem je prošnjo rešiti o sami stvari; ako se prelog ne vpolóží, odvrniti jo je ter zabeležbo uradoma izbrisati.

c) Prepisi.

§. 90. Prepisi, ako so potrebni pisemskim zbirkam (§. 6), prosti so kóleka (štemplja.) Če se ne določé ali če niso za rabo, tedaj je v pisemski zbirki hraniti izvirna pisma ter priznati strankam, da jim je na izvoljo dano, pozneje ven jih vzeti, ako potem prinesó redno zdelane prepise. Nego ob tistih slučajih, ob katerih je prošnji, želécej vpisa pri več zemljeknjižnih sodiščih, treba z izvirnim pismom vred hoditi od zemljeknjižnega do zemljeknjižnega sodišča, naj vsako zemljeknjižno sodišče, ako prepisov, potrebnih njegoví zemljiški knjigi, nij priloženih, ali ako niso za rabo, samó napravi take prepise ter od njih vzame dvojno pristojbino, kakor je ustanovljena poverjenim prepisom.

Zemljeknjižnik (voditelj zemljiške knjige) naj na vloženih ali tistih prepisih, ki so v pisemsko knjigo vpisani, uradoma potrdi, da se ujemajo z izvirnimi pismi.

§. 91. Posebni propisi določajo, kdaj je prepise donašati zato, da se odmerjajo pristojbine.

5. Izgotovila prošnje in rubrik.

§. 92. Zemljeknjižne prošnje je vpolagati po enkrat spisane, ako nij kak izimek zakoníto ustanovljen.

Prošnjam je prilagati po toliko rubrik, po kolikor bode treba priznanil o rešitvi prošnje. A vendar če teh rubrik nij, to ne zadaje uzroka, da bi se prošnja odvrnila.

Na rubrikah je v bistvenih točkah povedati, kaj prošnja zahteva.

Namesto rubrik je móči polne prepise prošenj prilagati. Ob tacem slučaji treba izreči, komu jih bode vročiti.

Ako se o prošnji zapisnik sestavi, naj sodišče napravi potrebne rubrike, ter zdelá naj, če je tako prošeno, tudi polne prepise zapisnika v priznanílo udeležencem.

Tretji oddelek.

O reševánji prošenj.

I. Pretres in rzsodba.

§. 93. Čas, kdaj katera prošnja pride zemljeknjižnemu sodišču v roke, odločljiv je o tem, kako je to prošnjo soditi.

§. 94. Zemljeknjižno sodišče naj prošnjo ter tudi njene priloge vzame na tenek pretres, in zemljeknjižni vpis dovoliti sme samo tedaj,

1. kadar iz zemljiške knjige, kar se tiče nepremičnine ali pravice, nij videti nikakoršne ovíre prošnemu vpisu;

2. kadar, kar se tiče osebne sposobnosti (zmožnosti) ónih, ki so pri vpisu udeleženi, nij utrjenega pomisleka zaradi oblasti, razpolágati sè stvarjó, katere se vpis tiče, ali zaradi prosilne pravice tistih, kateri vpisa iščejo;

3. kadar je videti, da vsebína doloženih pisem dovolj podpíra zahtevk, ter

4. kadar so pisma vpložena v tisti obliki, katere je treba v dovolitev kake vknjižbe, probeležbe ali zabeležbe.

Ob zemljeknjižnih vpisih, katerih ne dovoljuje zemljeknjižno sodišče nego katero drugo, naj zemljeknjižno sodišče stori samo to, da rzsodi, ali se vpis z ozirom na zemljeknjižno stanje sme dopustiti ali ne; rzsodba o ostalih potrebostih prístoji sodišču, katero dovoljuje.

§. 95. O vsaki zemljeknjižni prošnji naj zemljeknjižno sodišče, razen slučajev določenih v §§. 45, 68 in 104 tega zakona, ter tudi v zakonu od 6. februarja 1869, Drž. zak. št. 18, ne dovprašavši stranek, ter praviloma (§§. 88 in 89) brez naprejšnjega odloka, rzsodi o stvari in v dotičnem odloku naj izrekoma pové, ali se prošnja dovoljuje ali odvrača.

Kadar zahtevka dovoliti sicer nij móči v polnem razsežáji, a dovoliti se ga more vendar nekoliko, tedaj je ukazati vpis, kolikor je dopusten, in odvrniti je zahtevka tist del, kateremu se ne more ugoditi.

Ako se prošnja odvrne cela ali nekoliko, povedati je v odloku vse rzroke, zakaj se nij mogla dovoliti.

2. Posebna določila, kar se tiče :

a) dovolitve;

§. 96. Več ali kaj družega nego je prosila stranka, ne sme se dovoliti, ko bi vsled vploženih pisem bila stranka tudi upravičena k razšírnejšemu ali drugačnemu zahtevanju.

Če je bila prošena sama probeležba, naj se vknjižba ne ukaže, ako bi se tudi smela dopustiti (§. 85).

§. 97. Kadar se vidi iz kacega pisma, da je pridobitelju stvarne pravice bila vknjižba dovoljena, a da so mu tudi ob enem o razpoláganji s pridobljeno pravico bila naložena utesnila ali nasprotna obvezljivosti, o katerih je bila enodóbná vknjižba izgovorjena tistim, ki imajo iz njih pravice, tedaj se ne sme vpis óne pravice dovoliti, ako, kar se tiče izgovorjenih

utesnil ali nasprotnih obvezljivostij, nij ob enem prošnje o vknjižbi, ali vendar če pismo nij tako, prošnje o probelézbi.

Prošnja, da se ob enem vpišejo vzajemne pravice, more vpoločiti ali ta ali óna stranka.

§. 98. V odlokih, s katerimi se kak vpis dovoljuje, treba zaznamenáti zemljeknjižne vložke, ki nanje pride vpis; dalje je, napominjáje na pisma, na katerih podlogi se dovoljuje, imenovati osebe, katerim, in stvari, na katere bode vpisati, a napósled je tudi pravice, kar se jih vpisuje, poleg bistvenih določil povedati z besedami, ki jih je postaviti v glavno knjigo (§. 5).

b) odvráčila;

§. 99. Kadar se odvráča prošnja o vknjižbi ali probeležbi, tedaj je odvrneno prošnjo zabeležiti v zemljiški knjigi.

Ta zabeležba se ne storí, ako nepremičnina ali pravica, na katero se išče vpisa,

- a) nij razvidna niti iz prošnje niti iz njenih prilog, ali ako nij vpisana v knjige zemljeknjižnega sodišča, ali
- b) ako je vpisana drugi osebi a ne tej, proti kateri more po vsebini pisma biti vknjižba ali zabeležba.

Zvršeno zabeležbo je oméniti na odloku.

§. 100. Kadar vknjižno ali probelézno prošnjo odvrne katero drugo sodišče a ne zemljeknjižno, uradoma je zemljeknjižnega sodišča prositi, da odvráčílo zabelézi.

§. 101. Kakor zemljeknjižno sodišče zve, da kak odlok, s katerim se je odvrnila vknjižba ali probeležba, ima pravokrepnost, ker nij bilo nič pritožbe, naj zabeležbo odvrnene prošnje uradoma izbríše ter udeležencem to priznani.

Četrty oddelek.

O zvrševanji vpisov.

§. 102. Vpisovati je v zemljiško knjigo smeti samo vsled pismenega naročila od zemljeknjižnega sodišča ter ne drugače nego po vsebini tega naročila.

Ako zemljeknjižno stanje pokaže, da se naročilo ne dá zvršiti, tedaj je móči to naročilo popraviti samo z novim naročilom zemljeknjižnega sodišča.

§. 103. Vsak vpis (§. 8) treba da poleg povedbe, kake vrste je, tudi imenuje dan, mesec, leto, kdaj, in vpoločilno število, s katerim je zemljeknjižnemu oblastvu v roke prišla prošnja, vsled katere se vpisuje.

Ako zemljeknjižnemu sodišču ob enem doíde več prošenj o isti knjigovpisni stvári, tedaj je k vsacemu vsled njih storjenemu vpisu vpoločilna števila vseh tistih prošenj, kar jih je prišlo ob enem, zabeležiti z dostavkom, da so istega časa.

§. 104. V zemljiški knjigi nij smeti nič izstrgati niti ne kako drugače kaj storiti, da se ne bi dalo čitati, kar je vpisano.

Ako se ob vpisovanji pomota pripetí in zapazi že mej vpisovanjem, popraviti jo je, ne iskáje naročila od zemljeknjižnega sodišča.

Pomota, stóprv najdena po dovršenem vpisovanji, more se popraviti samo vsled naročila od zemljeknjižnega sodišča, katero naj, ako bi pomota utegnila imeti kak praven nasledek, udeležencev dovpraša.

§. 105. Na izvirno pismo, vsled katerega se je vpis dovršil, naj se postavi potrdilo, da je vpis izgotovljen.

V tem potrdilu, kateremu je naudariti uradni pečat, bodi povedana bistvena vsebina vpisa ter zaznamenáno glavne knjige mesto, na katerem je vpis.

Če je bilo vpoloženih več izvernih odpravkov katerega pisma, na vsak izmej njih je postaviti potrdilo.

Ako se vpis izgotovi vsled več pisem, katera so mej saboj v zveznosti, deti je potrdilo na vsak iz njih, napominjaje na ostala pisma.

Peti oddelek.

O vkupnih zastavah.

I. Zaznamenilo glavnega vložka.

§. 106. Ob vkupnih zastavah (§. 15), katere je narediti z vpisom na razne zemljeknjižne vložke, treba en vložek zaznamenati za glavni vložek, a ostale za sovložke. Če tacega zaznamenila nij, smatra se, da je glavni vložek tist, kateri je v prošnji imenovan prvi.

Kadar se prosi, da bi se na druge zemljeknjižne vložke raztegnila taka zastava, ki že veljá enej terjatvi, tedaj je za glavni vložek smatrati tist vložek, kateri je bil prvi obremenjen.

Z glavnega vložka naj se na sovložke ter sè vsacega sovložka na glavni vložek napómni s pristavkom.

2. Naznanilo in vpisovanje vkupnih zastav.

§. 107. Ako upnik prosi, da bi se raztegnila zastavna pravica, zagotavljajoča njegovo terjatev, dolžan je naznaniti zastavo, katera je tej terjatvi že dana, da se vkupna zastavljenost zabeléži.

Kvara zaradi zamolčane že stoječe zastave zadene upnika.

Ako bi se s kakoršnega koli uzroka ne bila že storila zabeležba vkupne zastave, tedaj more zastavni dolžnik prositi, da se storí. Troške od tega treba da povrne upnik, če je o tem česa kriv.

Kadar kako zemljeknjižno sodišče, dovoljujúč vknjižbo ali probeležbo zastavne pravice kaki terjatvi, zapazi, da je zastavna pravica tej terjatvi že vpisana ali v njegove ali katerega drugega zemljeknjižnega sodišča knjige, naj uradoma skrbí, da se za glavni vložek smatra tist vložek, na katerem je zastavna pravica vpisana, ter da to priznani ónim zemljeknjižnim sodiščem, v katerih knjige je terjatev že postavljena.

§. 108. Vkupne zastave vpisa pri več zemljeknjižnih sodiščih je móči, prilagáje izvirna pisma ali poverjane prepise (§. 88), ob istem času prositi od posameznih zemljeknjižnih sodišč ali zahtevati samo z eno prošnjo.

Kadar je prvo, povedati je v vsaki prošnji glavni vložek in vse sovložke.

Kadar je drugo, vpoložiti je prošnjo k tistemu zemljknižnemu sodišču, pri katerem naj bode glavni vložek, ter zaznamenati red, v kakoršnem je prošnjo v rešitev poslati ostalim zemljknižnim sodiščem.

§. 109. Ako ima s prvotnim ali poznejšim vpisovanjem kake vkupne zastave opraviti več zemljknižnih sodišč, naj vsako iz njih, kar se tiče zastavnih stvarij, katere so v njegovih knjigah, samostojno razsodi o vknjižbi ali probeležbi zastavne pravice, in razsodbo oznani zemljknižnemu sodišču glavnega vložka.

Pritožbo na vsak storjen odlok je vpoložiti k tistemu zemljknižnemu sodišču, katero ga je izreklo.

Kadar se vsled pritožbe razkréne ali izbriše vknjižba ali probeležba, ki jo je bilo kako zemljknižno sodišče dovolilo na sovložke, treba ta izbris priznati zemljknižnemu sodišču glavnega vložka, da ga zabeléži.

§. 110. O vrstnem redu vkupne zastave ob vsaki posamezni zastavni stvári razločuje čas, kadaj prošnja zaradi dovolitve kacega vpisa v roke pride tistemu zemljknižnemu sodišču, v katerega knjigah je vpis dodelan.

3. Vpisi izprememb na glavnem vložku.

§. 111. Vse zemljknižne prošnje, kar se jih tiče take zastavne pravice, katera se več vložkov vkupno drži, vpolagati je k tistemu zemljknižnemu sodišču, pri katerem se piše glavni vložek, in presojati jih je po stanji tega vložka.

Ako bi se bila prošnja vpoložila kacemu družemu zemljknižnemu sodišču, naj jo vrne s tem napotilom, da se vpoloží zemljknižnemu sodišču glavnega vložka.

§. 112. Vse izpremembe, kar jih bode na vkupni zastavni pravici s predévkom, utesnilom, obremenitvijo, izbrisom ali kako drugače, treba vpisovati samo na glavni vložek. Tem vpisom se utegne v zemljiški knjigi odméniati poseben list, o katerem naj se v glavnem vložku naredí napomnilo.

Vpis izprememb na glavnem vložku ima tako pravno moč, kakor bi že zdelan bil po vseh zdanjih ali še bodočih sovložkih; vendar, ako se vkupne zastave izbriše nekoliko ali vsa, tedaj treba, kar se tiče vseh zastavnih stvarij, to tudi zabeležiti na vse sovložke, ter izbris zastavne pravice, kar se tiče posameznih sovložkov, tudi na te posamezne.

§. 113. Kadar se izbrisuje zastavna pravica o zastavljeníni, vpisani na glavni vložek, tedaj tudi na glavnem vložku treba izbrisati vse pozneje zdelane vpise ter predeti jih na kak istega zemljknižnega sodišča sovložek, s katerim je potem tako delati, kakor z glavnim vložkom, ako vkupne zastave še nij konec.

Če v knjigah tega zemljknižnega sodišča nij nič sovložkov, naj to sodišče, ako nobena izrecíla od zastavnega upnika nij, določi, kateri sovložek bode po sedaj za glavni vložek, in zemljknižnemu sodišču novega glavnega vložka naj uradoma pošlje poverjene prepise od tistih vpisov, ki so v glavni knjigi, in od pisemskih prepisov, ki napominjajo nánje.

Preparedbo sovložka v glavni vložek je oznati zemljknižnim sodiščem vseh sovložkov in uradoma zabeležiti na vse sovložke, kateri še ostanejo.

§. 114. Zemljknižnemu sodišču, h kateremu preíde pisanje glavnega vložka, naj se pošljó tiste zemljknižne prošnje, kar jih že nij móči rešiti zato, ker se je zastavna pravica z glavnega vložka izbrisala, in to naj se priznani tudi prosníkom.

Vpoložilna števila zemljknižnega sodišča poprejšnjega glavnega vložka določajo vrstni red mej temi prošnjami.

4. Tožba za opravičbo.

§. 115. Da se opraviči taka probeležba zastavne pravice, katera pri raznih zemljknižnih sodiščih enej terjatvi vkupno veljá, treba samo ene tožbe za opravičbo.

Tožbo za opravičbo je pognati ali pri sodišči, pod katerem je zastavni dolžnik sploh, ali pri katerem tacem, ki je stvarno sodišče, kar se tiče kake izmej zastavljenin, na katero je bila probeležba dovoljena.

5. Zemljknižni izpiski.

§. 116. V zemljknižne izpiske o takih vložkih, kateri, kar se vkupne zastave tiče, veljajo za sovložke, postaviti je napomnilo o glavnem vložku s pristavkom, da so samo na glavnem vložku vpisane izpremembe, kar se jih je zgodilo na zastavni, vkupno vpisani pravici.

6. Prehodno določilo.

§. 117. Ako na kako vkupno zastavo, katera bi pred tega zakona veljavnostjo dovoljena bila na razne zemljknižne vložke, pridejo poznejši vpisi, naj se v prošnji zaradi novega vpisa zaznamená tist vložek, kateri bode veljal za glavni vložek.

Na ta vložek je predeti vse vpise, kolikor jih je po drugih vložkih o vkupni zastavi bilo potem, kar je bila osnovana. — Ta predevek je z oznamenilom glavnega vložka zabeležiti na ostalih vložkih, s katerimi bode potem delati kakor sè sovložki.

Šesti oddelek.

0 umrtvilu (amortizovanji) starih zastavnih terjatev.

§. 118. Kadar potem, kar je bila vknjižena kaka zastavna terjatev, in ako se nanjo oslanjajo poznejši vpisi, tudi po najzadnjem teh vpisov konči (vsaj) petdeseti let mine, ter če tistih, kateri se iz vpisov vidijo za upravičence, ali njih dédnikov in nastopnikov nij móči nikjer najti, in ako v tem času niso vzeli plačila niti iz glávnice niti iz obrestij, niti ne kako drugače iskali pravice, tedaj more dolžnik prositi zemljknižnega sodišča, da prirédi umrtvílo.

§. 119. V prošnji treba da prosnik pové uzroke, zakaj išče umrtvíla. Če se zemljknižnemu sodišču zdí, da je prošnji ugoditi, naj tiste, kateri si prisvajajo pravice do zastavne terjatve, z ediktom pozove, da jih zglasijo.

§. 120. V ediktu je na tanko zaznamenáti vknjižbo sè vsemi vpisi vred, kar se jih oslanja nánjo, ter v zglasbo prisvajanih pravic ustanoviti leto dnij roka, dostavljáje poslednji koledarski dan, ki ga je približema ustanoviti z ozirom na prvo oznanilo edikta.

Edikt je nabiti na sodišče in trikrat natisniti v novinah, odménjenih sodnjim oznanilom. Zemljknižnemu sodišču se na izvoljo daje, tudi ga natisniti v drugih tozemskih ali inostranskih novinah.

§. 121. Če kako prisvajano pravico kdo zglesi v ediktne roku, treba to priznati ónemu, kdor išče umrtvíla, in udeležencem je svobodno, s pravdo iskati razsodbe o prisvá-jani pravici.

A mine li ediktni rok zastonj, naj zemljeknjižno sodišče vsled prosníkovega zahtevanja z odlokom privoli, da se umrtvíl vknjižba in z njo vsi vpisi, kar se jih nje tiče, ter da se ob enem tudi vse to izbriše.

Sedmi oddelek.

O vročitvi.

§. 122. Na vsacem odloku je zaznamenáti osebe, katerim naj se vročí; tudi je povedati, komu je dati kako izvirno pismo.

§. 123. Rešitve zemljeknjižnih prošenj je razen prosníkom uradoma priznanjati še tudi tem ljudém:

1. Tistemu, na čegar svojíno se kaka zemljeknjižna pravica pridobode, ali čegar zemljeknjižne pravice se odstopajo, bremené, utesnjevajo ali razkrépajo, ali proti komur se vpiše kaka zemljeknjižna zabeležba.

2. Kadar se dovoli izbrisati vpis cel ali samo nekoliko, vročiti je odlok tudi vsem tistim, katerim je na vpisani pravici pozneje kaj vknjiženo ali probeleženo.

3. Tudi lastníku nepremičnín je vročati odloke o taki vknjižbi ali probeležbi, s katero se kakih drugih ljudíj že vpisane pravice zastavljajo ali odstopajo.

4. Ako se vpis proti pooblastitelju dovoli vsled prošnje njegovega pooblaščenca, tedaj treba odlok vročiti pooblastitelju, razen če se pooblastítev dokaže s takim pooblastíлом, katero ugaja zahtevanju §. ^{fa} 31.

5. Vsak odpis ali pripis, kateri se kake nepremičnín tiče, naj se priznani tudi oblastvu, katero kataster piše.

§. 124. Ljudém, v §. 123 od števil 1—4 zaznamenánim, naj se vroča po propisih redú civilne pravde o vročevanju v svojske roke.

O opravljeni vročitvi je dati posebno sprejémnico.

Izvirni spisi, ako se nij v prošnji zahtevalo kaj družega, naj se vrnejo njemu, kdor jih je izročil.

Zemljeknjižnim sodiščem je dolžnost čuti, da se hitro in prav vročajo odloki o zemljeknjižnih stvaréh.

§. 125. Ako bi se kaka vročítev ne opravila ali ne opravila redno, to še ne bi dajalo pravice, izpodbijati veljavnost zemljeknjižnega vpisa. Tist, kdor si iz zemljeknjižnega vpisa trdi pravice ali kako osvobodítev od obvezljivostij, nij dolžan dokazovati, da je vročítev opravljena.

Osmi oddelek.

O pritožbi.

I. Vpolaganje pritožbe (rekurza.)

§. 126. Zemljeknjižni odloki se ne smejo prenarejati vsled nobenega nasprotnega vgovárjanja. Proti njim je svoboden samo pravni pomoček s pritožbo.

V pritožbo niti novih navêdkov nij smeti devati niti ne prilagati jej novih pisem.

Pritožbe je vedno podajati prvi stopinji. Zbornim sodiščem jih je samo pismeno vpolagati a samčnim sodiščem tudi ustno zglaševati na zapisnik.

Pisemenim pritožbam naj se prilagajo rubrike, potrebne v priznanilo udeležencem.

Odvrniti je pritožbo, katera se na ravnost vpoloži k drugi ali tretji stopinji.

Pritožbe o pomudah je môči podajati na ravnost višjim sodiščem.

§. 127. Ob vročitvah znotraj okoliša višjega deželnega sodišča je trideseti dnij pritožnega roka, a zunaj njega šestdeseti (§. 81.)

Prepozne pritožbe naj prva stopinja takój odvrne, ako bi tudi v zemljiško knjigo vpisana zabeležba odvrtačljivega odloka ne bila še izbrisana.

§. 128. Ob pravem času podane pritožbe je s pridétimi spisi, potrebnimi v njihovo razsodbo, vpolagati k drugi stopinji, da jih ona sama razsodi, ali, ako bi pritožba mérila na kako rešítev druge stopinje, da jih odpravi k tretji stopinji. To naj se priznani vsem tistim ljudem, katerim je bil izpodbijani odlok vročen. Pritožniku nij treba priznaníla.

§. 129. Ako pritožba méri na dovolitev kake vknjižbe ali probeležbe, zabeležiti jo je v zemljiško knjigo, in ta zabeležba naj se izbriše, če se pritožba odvrne.

To zabeležbo ter tudi njen izbris je uradoma opraviti.

§. 130. Če druga stopinja pritožbo odvrne, nij svobodno še dalje se pritoževati, in kadar bi se to zgodilo, naj odvrne prva stopinja.

A kadar se pritožbi ugodí, môči se je dalje pritožiti k tretji stopinji, a paziti je ob tem na določila v §§. 126—129.

Rešitvi pritožbe naj se pristavijo nagibi razsodbe, če je prenarejen odlok, na katerega je mérila, ali če je potrjen z bistveno drugačnih nagibov.

2. Moč pritožbene rešitve.

§. 131. Ako se z odvrtačljivo rešitvijo kake pritožbe potrdi odvrtačilen odlok, uradoma je ukazati, da se izbriše zabeležba odloka, vpisana v zemljiško knjigo, ter da se to priznani udeležencem.

§. 132. A če v prvi stopinji odvrtno vknjižbo ali probeležbo dovoli druga stopinja, treba to dovolitev vpisati v zemljiško knjigo. Moč tega vpisa je tako soditi, kakor bi se bil zdelal za vpolaganja prve prošnje.

§. 133. Ako izbris, katerega je bila prva stopinja dovolila, ovrže druga, na novo je napraviti izbrisano vknjižbo ali probeležbo.

A če druga stopinja odvrne kako drugačno vknjižbo ali probeležbo, katero je bila prva dovolila, treba je to naredbo zabeležiti v zemljiško knjigo, a vpisane pravice nij izbrisati, dokler ali razsodba pride od tretje stopinje ali rok mine pritožbi zoper naredbo druge. Kadar tretja stopinja potrdi odlok prve, izbrisati je zabeležbo, vpisano zaradi pritožbe. Ako predrugetljivo razsodbo druge stopinje potrdi tretja, ali če ob pravem času nij pritožbe nánjo, izbrisati je vknjiženo ali probeleženo pravico.

Vsebina.

	Stran
Vvodni zakon (Člen I—V)	241

Občni zemljeknjižni zakon.

Prvo poglavje.

O zemljiških knjigah sploh (§§. 1—7)	242
--	-----

Drugo poglavje.

O zemljeknjižnih vpisih.

Prvi oddelek.

O vpisih sploh (§§. 8—30)	243
-------------------------------------	-----

Drugi oddelek.

O vknjižbi (§§. 31—34)	245
----------------------------------	-----

Tretji oddelek.

O probeležbi (prenotaciji) (§§. 35—51)	246
--	-----

Četrti oddelek.

O zabeležbi (adnotaciji) (§§. 52—73)	249
--	-----

Peti oddelek.

O oddružitvi sestavnih delov kake knjigovpisne stvari (§. 74)	252
---	-----

Tretje poglavje.

O postopanju v zemljeknjižnih stvaréh.

Prvi oddelek.

Splošna določila (§§. 75—82)	253
--	-----

Drugi oddelek.

O prošnjah (§§. 83—92)	254
----------------------------------	-----

Tretji oddelek.

O reševánji prošenj (§§. 93—101)	256
--	-----

	Stran
Četrti oddelek.	
O zvrševanju vpisov (§§. 102—105)	257
Peti oddelek.	
O vkupnih zastavah (§§. 106—117)	258
Šesti oddelek.	
O umrtvilu (amortizovanji) starih zastavnih terjatev (§§. 118—121)	260
Sedmi oddelek.	
O vročitvi (§§. 122—125)	261
Osmi oddelek.	
O pritožbi (§§. 126—133)	261

96.

Postava od 25. julija 1871,

kako je postopati, da se zemljiške ali rudarske knjige uravnajo, kadar se ustanavljajo, dopolnjujejo, v drugo napravljajo ali predrugačajo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako :

§. 1. S tem zakonom v red dejano postopanje, s katerim se uravnavaajo zemljiške knjige, velja tedaj:

- a) kadar se vsled kacega deželnega zakona novič ustanavljajo zemljiške knjige ali že ustanovljene tako predrugačajo, da bi ta predrugačba sezala v lastniške in svojinske razmere ali v stanje bremen;
- b) kadar je kako zemljiško knjigo dopolniti z vpisom take nepremičnine, katere nij še v nobenih zemljiških knjigah vpisane;
- c) kadar je kako celo zemljiško knjigo ali samo nekoliko te knjige v drugo napraviti zato, ker se je izgubila ali že nij za rabo cela ali nekoliko te zemljiške knjige.

§. 2. Ukazati to postopanje pristoji višjemu deželnemu sodišču, a zvršiti ga je tistemu sodišču, katero zemljiško knjigo drži.

1. Kadar se nove zemljiške knjige ustanavljajo.

§. 3. Kadar se vsemu okolišu kacega sodišča dodela črtež novih zemljiških knjig, osnovanih po splošnega zemljeknjižnega zakona in deželnih zakonov propisih, treba da višje deželno sodišče postavi dan, katerega je začeti s tem črtežem tako delati, kakor se zemljiško knjigo (pričetni dan nove zemljiške knjige), ter da ob enem spróži postopanje, da se knjiga uravná.

Móči je te naredbe tudi napraviti že tedaj, kadar je črtež dovršen samo enemu delu sodnjega okoliša.

§. 4. Javne knjige, če morebiti so, treba na pričetni dan nove zemljiške knjige toliko skleniti in z rabe umekniti, kolikor nova zemljiška knjiga stopa v njih mesto.

A take prošnje o kacem vpisu v poprejšnje javne knjige, katere doidó pred začetnim dnevom nove zemljiške knjige, a ta dan še niso rešene, treba rešiti po propisih, veljavnih ónim knjigam, ter dovoljene vpise je opraviti v knjige, katerim se raba ustavlja.

§. 5. S prvim ediktom je oznaniti začetek pastopanja in dan, katerega bode se zemljeknjižnim črtežem delati, kakor z novo zemljiško knjigo.

V tem ediktu se pové ozemljeje, kateremu se je napravil zemljeknjižni črtež, ter imenujejo sodnji okraji ali davčne občine in zaznamená kraj, kjer je nova zemljiška knjiga vsacemu na videž odprta; tudi bodi v njem nauk, da je od tega dneva nove svojinske, zastavne in druge zemljeknjižne pravice na nepremičnine, vpisane v zemljiško knjigo, móči samo z vpisom v novo zemljiško knjigo pridobivati, utesnjavati, na druge predevati ali razkrépati.

§. 6. Vrhu tega naj se v ediktu pozove k zglasbam, imenovanim v §. 7, ter zaznamená sodišče, h kateremu je vpomagati zglasbe, ki naj se jim s povedanim zadnjim koledarskim dnevom ustanoví rok, katerega ne sme biti izpod leta dnij a ne nad leto in šest mesecev. Ob enem naj se za pravni nasledek zamujenega roka zaznamená izguba pravice, potegniti se za iskovíno, katero bi zglasiti bilo proti tistim drugim ljudém, ki si zemljeknjižne pravice blagóvrno pridobodo na podlogi vpisov, v novi zemljiški knjigi stoječih ter ne izpodbijanih.

Postavljanja v poprejšnjost proti zamujenemu ediktne mu roku nij, ter ne dovoljuje se, oménjeni rok podaljševati posameznim strankam. Ta določila je v ediktu povedati.

§. 7. V zglasbo je pozvati :

- a) vse ljudi, kateri na podlogi kake pravice, dobljene pred začetnim dnevom nove zemljiške knjige, iščejo, da bi se v njej predrugačili vpisi, tikajóči se svojínskíh ali vlastnínskíh razmer, naj ta predrugačba zahteva, da se odpiše, pripíše ali prepíše, da se popravi oznamenilo nepremičnín ali sestava knjigovpisnih stvari, ali naj česa drugega hoče;
- b) vse ljudi, kateri že pred nove zemljiške knjige začetnim dnevom do nepremičnín, v njej vpisanih, ali do njihovih delov pridobili so si zastavne, služnostne ali druge pravice, sposobne za knjižen vpis, ako bi te pravice bilo tako vpisati, kakor da spadajo k starim bremenom, ter ako niso v novo zemljiško knjigo bile vpisane že ob njeni ustanovitvi.

Če je pravica, katero treba zglasiti, očitna iz kake javne knjige, ki se zdaj umiče z rabe, ali iz kake sodnje rešitve, ali če kakih stranek prošnja, tikajóča se te pravice, pri sodišči teče, vse to nič ne izpreminja dolžne zglasitve, in to je v ediktu izrekoma oznaniti.

§. 8. Vsako zglasbo kakih prisvájanih pravic, v §. 7 za lit. a) oménjenih, treba takój v zemljiško knjigo zabeležiti.

Ob enem tudi, ako se ne dokaže, da o stvári, katera je zglašena, pravda teče, treba o njej uradoma ukazati razpravo s tistimi ljudmi, na katere zglas méri, ter tudi z ónimi, o katerih zemljiška knjiga vrhu tega kaže, da so je pravno udeleženi.

§. 9. Če se udeleženci ne zedinijo ob tej razpravi, katerej je, ako se potrebno zdí, na samem mestu poiskati ovédkov in dovprašíl, da se z njimi stvar objasni, tedaj je tiste, ki iščejo predrugačbe kacega vpisa, napotiti na pravdo, in v to jim odločiti primeren rok, kateri se sme samo z važnih uzrokov podaljšati.

Ako se udeleženci zedinijo o predrugačbi v zemljiški knjigi, naj se predrugačba zvrší.

§. 10. Kadar se zamudí rok za pravdni začetek ali se pognana tožba dokončno odvrne, izbrisati je zabeležbo zglasítve.

Izbris se ukaže vsled prošnje kacega udeleženca potem, ko se dovpraša nasprotna stranka.

§. 11. Vpis, zvršen vsled zedimbe mej udeleženci, ima kreposti zemljeknjižnega vpisa.

Enako krepost imajo tudi ob pričetku nove zemljiške knjige že stojéči vpisi, ako se v ediktne mu roku ne zglesi nič iskanja kacih njim nasprotnih pravic, ali kadar se zamudí rok, pobijati jih s pravdo, ali kadar se pognana tožba dokončno odvrne.

§. 12. V zglasbi kake izmej iskovin, oménjenih v §. 7 za lit. b), treba pravico z vrstnim redom, kateri se jej zahteva, in knjigovpisne stvari, na katere bodi vpis, na tanko določiti in tudi povedati oznamenilo, kakoršno dobodo v novi zemljiški knjigi.

V zglasbo je vrhu tega postaviti, na kaj se opira zglášena pravica in vrstni red, kateri se jej zahteva; pisma, kar jih je o téj stvári, vpолоžiti je sè zglasbo vred, ali o njih povedati, kje so vpisana ali kje se hranijo.

§. 13. Bremenilne pravice, zglášene po določilih §. 12, treba z dostavljenim vrstnim redom, kateri se jim zahteva, pri dotični knjigovpisni stvari postaviti z napisom: „stara bremena.“

§. 14. Kadar zglasbi bremenilnih pravic mine rok, ustanovljen s prvim ediktom, naj razpiše višje deželno sodišče drugi edikt.

Drugi edikt treba da tudi po zmyslu §. 5.^a zaznamená ozemljije, kar ga nova zemljiška knjiga obseza in kateremu se je vsled prvega edikta vpis starih bremen izprosil ali dopolnil, ter da vse tiste ljudi, ki ménijo, da so v svojih pravicah okvarjeni s kakim vpisom ali njegovim zemljeknjižnim vrstnim redom, pozove, naj svoj vgovor zglasijo v roku, katerega je v ediktu ustanoviti, ker sicer bi vpisi dobili krepost zemljeknjižnih vpisov.

Roka ne sme biti izpod šest mesecev a ne nad leto dnij, ter njegov zadnji koledarski dan je v ediktu povedati.

Kar §. 6 v odstavku 2 veleva, to se razteza tudi na ta edikt.

§. 15. Vsak vgovor, zglášen zoper vpis kake bremenilne pravice ali zoper njen vrstni red, naj se zabeléži takój pri njej.

Ob enem je tudi, ako se ne dokaže, da o stvári vgovora teče pravda, treba o njej uradoma napraviti razpravo s tistimi ljudmi, na katere vgovor méri, ter tudi z ónimi, o katerih zemljiška knjiga vrhu tega kaže, da se jih on pravno tíče.

Ako se udeleženci ne zedinijo ob tej razpravi, naj sodišče določi, katere izmej tistih stranak, ki so si njih iskovine v križ, kakor je pokazala razprava, naj poženó pravdo, ter naj jim v to namero ustanóvi rok, štet od tistega časa, kadar pravokrepost dobode sodnji odlok, kateri to veleva, in rok je samo z važnih uzrokov podaljšati.

Če se udeleženci zedinijo o predrugečbi v zemljiški knjigi, naj se predrugečba zvrší.

§. 16. Kadar kaka stranka zamudí rok, ustanovljen zato, da bi pognala pravdo, ali kadar izgubi samo pravdo, tedaj, ako se je z vgovorom bil oglasil nje nasprotnik, treba vpis, kakor se je izpodbijal ali sam vpis ali njegov vrstni red, izbrisati ali popraviti po meri vgovora vsled zamude trdno veljavnega, ali po meri dokončne pravdne razzodbe; a če je bila ona sama zglasila vgovor, izbrisati je zabeležbo vgovora.

Vse to je ukazati vsled prošnje kacega udeleženca potem, ko se dovpraša nasprotna stranka.

§. 17. Vpis, zvršen vsled zedímbe mej udeleženci, ima kreposti zemljeknjižnega vpisa.

Enako krepost imajo tudi v starem bremenstvu ob pričetku nove zemljiške knjige stojéči ali vsled kacega zglasa napravljени vpisi, ako se v ediktne roku proti njim ne gane nič vgovora, ali ako se je ob vgovoru na pravdo napótil vgovornik, ter če je potem zamudil rok, ustanovljen začetku pravde, ali vsled dokončne razzodbe izgubil samo pravdo.

§. 18. Višje deželno sodišče more, kolikor je treba, da se polajša razvidnost zemlje-knjižnega stanja, po dognanih razpravah, zaznamenanih v §. 15, ukazati, da se stara bre-mena na nov list predenó takisto drugo za drugim, kakoršen je njih vrstni red.

Vpisovanju starih bremen prvotno rabljeni list naj se po zvršenem predévku z rabe umakne.

§. 19. Podzastavni upnik je upravičen do tistih dejanj, ki jih je treba v dokaz takih pravic ali vgovorov, ki pristoje glavnemu upniku, in to ob istem času ter vse tako, kakor glavni upnik.

2. Kadar je zemljiško knjigo dopolniti.

§. 20. Ako je zemljiško knjigo dopolniti z vpisom take nepremičnine, katere nij še v nobeni zemljiški knjigi vpisane, tedaj je uravnavanje zemljiške knjige po določilih tega zakona uradoma ukazati s to izpremembo, da treba v razpisanih ediktih na tanko zaznamenati novič vpisano nepremičnino, in da se do na tri mesece more zmanjšati ediktni rok, naj se on postavlja po §. 6 ali po §. 14.

A če je novič v zemljiško knjigo vpisana nepremičnina bila javno imenje, ter če obče znane ali s pismi verjetno dokazane razmere devajo na videž, da kaki drugi ljudje nemajo nič stvarnih pravic do nje, more višje deželno sodišče ukreniti, da nij treba uravnóvalnega postopka. V tem sklepu naj ob enem višje deželno sodišče tudi postavi dan, katerega zvršena dopolnitev dobode krepost zemljeknjižnega vpisa.

3. Kadar se zemljiška knjiga v drugo napravlja.

§. 21. Kadar je celo ali nekoliko zemljiške knjige v drugo napraviti zato, ker se je izgubila ali že nij za rabo cela ali nekoliko te knjige, uradoma je ukazati v tem zakonu zapovedano postopanje v zemljiške knjige drugo napravo po njeni vsebini, kakor jo je treba zopet napraviti. Ob tem se do na tri mesece more zmanjšati ediktni rok, naj se on postavlja po §. 6 ali po §. 14.

4. Kadar se zemljiška knjiga predrugača.

§. 22. Ako se z deželnim zakonodavstvom ukaže taka splošna ali nekólična predrugačba zemljiških knjig, da seza v svojínske in lastniške razmere, držati se je zmislja §§. ^{fov} 1—7 za lit. a) in §§. ^{fov} 8—11 v tem zakonu.

Če se ta predrugačba tiče tudi bremen, delati je še vrhu tega po §. 7 za lit. b) in po §§. 12—19 v tem zakonu.

5. Splošna določila.

§. 23. Edikte, katere je po tega zakona propisu razpisovati, treba z deželnimi, sodnjim oznanilom odločenimi novínami po trikrat priobčati v primernih presledkih ter tudi z oznanili po občinah, koder leže nepremičnine, katerih se tiče uradovanje, kakoršno bode v to namero.

Razen oznanila ediktov treba tudi, kolikor se more, skrbeti še drugače, da se stranke primerno poučé o važnosti postopka, kateri bode po tem zakonu, ter še posebno skrbeti, da se varstvena in skrbstvena oblastva opomnijo, naj pazijo braniti pravic nedoletnim ali takim ljudém, ki so pod skrbníkom.

§. 24. Noben pravni pomoček ne more izpodbijati ustanovljenih ediktnih rokov, katere odmérja višje deželno sodišče.

Potlejšen podaljšek ediktnega, po tem zakonu oznanjenega roka more, ako splošni uzroki zahtevajo, po nasvetu višjega deželnega sodišča in dovprašavši deželni odbor, dovoliti pravosodnji minister, katerega ob tem ne veže meja, postavljena v §§. 6 in 14.

§. 25. Uradoma je odvrniti zglasbe ali vgovore, kateri doidó, ko že mine ediktni rok, njim odločen v podajanje.

§. 26. Ako ob postopanju, ki se godí po tem zakonu, stranka dobode napotilo, pognati pravdo, treba po splošnih določilih o nadstojnem sodišči ustanoviti pristojnost o tej pravdi.

§. 27. Kadar se zemljeknjižen izpisek o kaki nepremičnini ali o stvarni na njej ležéči pravici izdá ob tacem času, ob katerem, kar se te nepremičnine tiče, nij še dognano tisto uradoma zapovedano postopanje, ki se z njim zemljiška knjiga uravnáva, tedaj je treba to v zemljeknjižnem izpisku povedati.

§. 28. Uradni posli ob ustanovitvi, dopolnitvi, drugi napravi in predružačbi zemljiških knjig so prosti kóleka (štemplja) in pristojbin.

Ta svoboda se razteza na vse zapisnike, odpravke, vloge in priloge, a samo toliko, kolikor so ta pisma odločena, da se z njimi dožene postopanje, v red spravljeno s tem zakonom, ter semkaj ne spadajo pravdne razprave.

§. 29. Ta zakon se po svojem zmislu razteza tudi na rudarske knjige, a držati se je ob tem določil splošnega rudarskega zakona.

§. 30. Ta zakon pride v moč tist dan, katerega se razglasi.

§. 31. Zvršiti se ta zakon naroča pravosodnjemu ministru, kateri naj razglasi zvršilne ukaze, v to namero potrebne, in finančnemu ministru.

V lšel-u, dne 25. julija 1871.

Franc Jožef s. r.

Hohenwart s. r.

Holzgethan s. r.

Habietinek s. r.

